

216

1693. Προικοσύμφωνον, ἐν ᾿Α ν δ ρ ω,
ἐν 289, σ. 237.

«... ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος δίνει ὁ (προικοδότης) τοῦ (υἱοῦ του) ... τὸ περιβόλι ὅλο εἰς τὸ Λ., μὲ τὶς ἀγοράδες ποῦ ἔχει, νὰ τὸ τρώγῃ καὶ νὰ τὸ γοδέρῃ εἰς ὅλη του τὴ ζωὴ καὶ μετὰ θάνατον νὰ εἶναι τοῦ ἄνωθεν (υἱοῦ του) καὶ μετὰ τοῦτον νὰ πηγαίῃ ἀπὸ πρῶτο εἰς πρῶτο παιδί ἀρσενικό...».

217

1693. Διάταξις πΚ. Κ α λ λ ι ν ί κ ο υ Β', περὶ κωλυμάτων γάμου,
ἐν 70, Β' σ. 391–394.

(ἄδεια τελέσεως γάμου μεταξὺ συγγενῶν ζ' βαθμοῦ ἐξ αἵματος) «... ἅτε πολλὴν λόγον ποιούμενοι τοῦ ἀνακτᾶσθαι πᾶσι τρόποις ψυχάς, ἵνα μήπου τὰ δεόμενα διορθώσεως παραιτούμενοι, λάθοιεν ἂν ἐς αὐτά, ζημιοῦντες τὰ καίρια...».

218

1694. Προνόμια τῆς νήσου Χίου,

συμφώνως πρὸς τὴν Ἀπάντησιν τοῦ Πανελληνίου, διὰ τοῦ Καποδίστρια, τῆς 18/30 Ὀκτ. 1828 πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, ἐν 228, τ. 11, σ. 320–321.
«Ἐπὶ τῆς τελευταίας παραδόσεως τῆς Χίου εἰς τοὺς Τούρκους κατὰ τὸ 1694, οἱ χριστιανοὶ κάτοικοι τῆς νήσου ἔλαβον διὰ συνθήκης πολλὰ προνόμια, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ κυριώτερα εἶναι τὰ ἑξῆς :

Α'. Ἡ ἀπόλυτος θρησκευτικὴ ἐλευθερία.

Β'. Ἡ παρὰ τῆς Κοινότητος διεύθυνσις τῶν τοπικῶν πραγμάτων.

Γ'. Ἡ ἀτέλεια τοῦ δεκάτου, περιορισθέντος εἰς μικρόν τινα φόρον, λεγόμενον τακρίλι.

Δ'. Ἡ νῆσος ἐχρεώσται νὰ ἔχῃ ἓνα καὶ μόνον διοικητὴν τοῦρκον, ὀνομαζόμενον μουνσελίμην.

Ε'. Καμμία τουρκικὴ οἰκογένεια δὲν ἐδύνατο νὰ κατοικῇ ἐπὶ τῆς νήσου.

Σ'. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τούρκων, οἵτινες κατεῖχον τὸ φρούριον, ἦτο προσδιορισμένος. Καὶ ἡ φρουρὰ ἔπρεπε νὰ ἀλλάζῃ ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρόν.

Ζ'. Ἐνας μόνος ἀγῶς τοῦρκος ἤρχετο κατ' ἔτος καὶ ἐσύναζε τὸ δόσιμον 20000 ὀκάδων μαστίχης.

(Η'). Οἱ κάτοικοι καθυπεβάλλοντο εἰς τὸ χαράτσι...».

219

1694–1702. Διάταξις πΚ. Κ α λ λ ι ν ί κ ο υ Β', περὶ προικοδοσίας,
ἐν 70, Α', σ. 70–74.

Ἐπὶ περιουσίας ἄνω τῶν 5000 γροσίων, ἡ προῖξ τῆς πρώτης θυγατρὸς γρόσια 2000, συμπεριλαμβανομένων κοσμημάτων. Αἱ λοιπαὶ θυγατέρες 40 % τῆς λοιπῆς περιουσίας. Οἱ ἔχοντες κάτω τῶν 5000 γροσίων περιουσίαν, ἀνὰ 40 % εἰς ἐκάστην θυγατέρα.